

Ο κ. Τριστάν Βερνάρ έγραφε «Χιούμορ είναι ή ειλικρινής ήγώ της πραγματικότητας».

Ο δέ κ. Αίμ. Φαγκέ απήντησεν: «Ενόμιζον ότι εγνώριζον τί σημαίνει χιούμορ. Έφρόνουσιν ότι χιούμορ είναι δώρον τέχνης, ή φυσικόν χάρισμα να διηγείται τις κωμικά πράγματα με ψυχραιμίαν και γαλήνην. Ανέγνωσα προς τούτο πολλά βιβλία, αλλ' έκτοτε άγνοω πλέον τὸ τί είναι Χιούμορ. "Όταν θέλετε να μὴ γνωρίζεται άκριδώς κάτι, δὲν έχετε παρά να τὸ σπουδάσετε».

★ ★

Τὰ νεῦρα τῶν ἡδωσοιῶν.

Γαλλικόν περιοδικόν διηγείται νόστιμα έπεισόδια περί των νεύρων των ήθροποιών, μεταξύ δ' άλλων και τὸ ἑξής. Εἰς Ἀμερικανικὴν τινά πόλιν κατὰ τὸ τέλος ταύτης ὑπερωκεάνειον ταξείδιόν της ή Σάρα Μπερνάρ παρουσιάσθη μίαν ἑσπέραν πρὸ άραιοτάτων θεατῶν, οἱ ὅποιοι, έννοεῖται, προσεπάθουν νὰ έννοήσουν ἀπὸ τὰς χειρωνακίας τί γίνεται ἐπὶ σκηνῆς. Τὰ νεῦρα οὖτως της Σάρας Μπερνάρ ἦσαν άνάστατα. Δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τέσσον ὀλίγον κόσμον· συνεκρατεῖτο, ἀλλὰ μίαν στιγμὴν τὰ νεῦρά της τὴν ἐνίκησαν καὶ στρεφόμενη πρὸς τὸ κοινόν ἐφώνησε με ἀγανάκτησιν «Τί

κτὴν ή ποῦ εἶσθε ὅλοι σας! Γιατί εἶσθε τόσο λίγοι;» Καὶ τὸ κοινόν, τὸ ὅποτον δὲν έννόησε τίποτε, ἐχειροκρότησεν ένθουσιωδῶς.

★ ★

Τὸ μαρτύριον ἐνὸς ωοιπτοῦ

Τραγικαὶ εἶνε μερικά λεπτομέρειαι, τὰς ὁποίας δημοσιεύει ή Παρισινή «Επιθεώρησις» περί τοῦ βίου τοῦ μεγάλου Ρώσου ποιητοῦ Πούσκιν. Ἐλαδὲ γυναῖκα, ή ὁποία ἠγάπα τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς διασκεδάσεις· ἐνεκα τούτου ὁ ποιητὴς ἠναγκάζετο νὰ ἀφίνη τὴν ἐργασίαν του καὶ νὰ τρέχῃ εἰς τὰ σαλόνια καὶ τοῦς χορούς. Ἐνεκα της γυναικὸς του ἐχρεώθη.

Ἐξ άλλου ἠσθάνετο ἑαυτὸν προσεδωλημένον, διότι εἰς τὰς κοσμικὰς αὐτὰς συναθροίσεις παρίστατο, χωρὶς νὰ ἔχῃ τίτλον. Καὶ ὁ μικρότερος τῶν τίτλων διὰ τοὺς Ρώσους εὐπατρίδας εἶχε σημασίαν πολὺ μεγαλύτεραν τῆς μεγαλοφυίας τοῦ Πούσκιν.

«Ο κ. Πούσκιν συγγραφεύς».

Αὐτὸ τὸ «συγγραφεύς», λεγόμενον καταφρονητικῶς εἰς τὰς συναναστροφάς, ἐτίτρωσκε τὸν άτυχὴ ποιητὴν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Εἰς τὰς Βρυξέλλας ἤνοιξε έκθεσις μικρογραφιῶν. Ἡ έκθεσις αὕτη προσεκάλεσε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων αὐτὰ περιλαμβάνει καὶ διὰ τὸν ὅλως καλλιτεχνικὴν χαρακτῆρα της διακοσμώσεως. Ἐν αὐτῇ ἐξετίθεται ή ἱστορία της miniature, ἀπὸ τῶν πρώτων πειραμάτων ἐπὶ περγαμνῆς μέχρι τῶν κομφοτεχνημάτων ἐπὶ ξύλου, σμαράγδου, δέρματος καὶ ἀργύρου. Ἐκαστος αἰὼν ἀντιπροσωπεύεται. Ὑπάρχει ἐν τῇ έκθεσὶ αἰθουσα Γοτθικῇ, αἰθουσα Ἀναγεννήσεως, αἰθουσα Λουδοβίκου ΙΔ', αἰθουσα Λουδοβίκου ΙΣΤ', αἰθουσα Αὐτοκρατορίας, δύο αἰθουσαι Νεωτέρων χρόνων. Ἐπίσης ἐκτίθενται καὶ ἐπιπλά διακεκοσμημένα κατὰ τὰ ὑποδείγματα διαφόρων ἐποχῶν.

Ἡ βασιλισσὴ της ὀλλανδίας ἀπέστειλε τὰς ὡραιότερας μικρογραφίας ἐκ της ἰδιαίτης συλλογῆς της. Ἐπίσης ή βασιλισσὴ της Ἰταλίας οὐμετέοχε της έκθέσεως διὰ μῆς προθήκης περιλαμβανοῦσας σπανιότητας μικρογραφίας.

★

— Ἡ έκθεσις της «Συγχρόνον Τέχνης» ἣτις ἤνοιξε εἰς τὴν Ἀμβέρσαν τὴν 9ην Μαρτίου περιλαμβάνει καὶ ἅπαντα τὰ ἔργα τοῦ ζωγράφου Ἐγγενίου Laermans.

— Ἡ «Βασιλικὴ Ἑταιρία τῶν καλῶν Τεχνῶν» τῶν Βρυξελλῶν διοργανώνει τὴν τετάρτην αὐτῆς έκθεσιν διὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου. Ἡ ἑταιρία αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ διοργανώῃ κατ' ἔτος εἰς τὰς Βρυξέλλας Ἑαρινὴν έκθεσιν καὶ νὰ ἀπομακρυνθῇ τοιοῦτοτροπὸς τοῦ κύκλου τῶν Τριετῶν έκθέσεων.

— Ἀεθνής έκθεσις νεωτέρας θρησκευτικῆς τέχνης θὰ γίνῃ συγχρόνως μετὰ τὴν Ἑαρινὴν έκθεσιν τῶν Βρυξελλῶν. Πάντες οἱ καλλιτέχναι, Βέλγοι καὶ μὴ, δύνανται νὰ ἐκθέσωσι τὰ ἔργα των ἥτοι ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς, βιβλία, ὑαλοπίνακας, μωσαϊκά, ἐπιπλά, ἐνδύματα κλπ.

★

Πρὸ τίως ἐγένετο ή καταγραφή τῶν ἐν Παριοίσις ἀνδριάντων τῶν ἀνεγερθέντων εἰς τοὺς ἐνδοξοτέρους ἄνδρας. Εἶνε τὸ ὅλον 339 ἀνδριάντες. Οὗτοι ἀνηγέρθησαν εἰς 48 ποιητάς, 47 συγγραφεῖς, 30 ζωγράφους, 23 ἀρχιτέκτονας, 12 πολιτικούς, 19 σινητάς, 13 χημικούς, 12 γλύπτας, 13 ἱατρούς, 7 δημοσιογράφους, 3 κλειδοκνυβιστάς, 1 ἀεροπόρον καὶ 2... κηποιούς. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἀρκετοὶ ἀνδριάντες δραματικῶν συγγραφέων καὶ αἰδῶν. Ὅσον ἀφ' οὗ τοῖς σοφοῖς, δεῖ ἀναφέρονται ή μόνον 2 εἰς τὸν ἀνωτέρω κατάλογον.

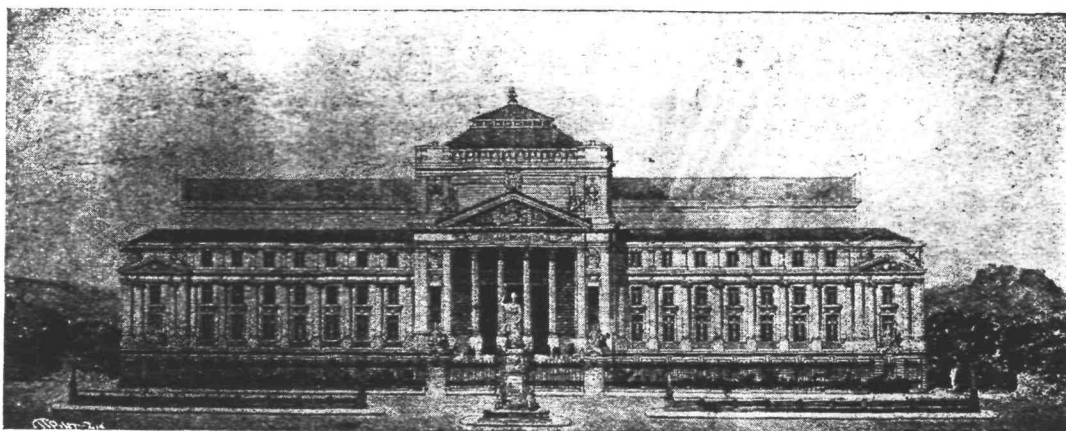
★

Εἰς Ἰταλὸς ζωγράφος, ὁ κ. Sartori, εἰσιμάζει ἓνα πίνακα ὅστις θὰ εἶναι ὁ μεγαλειότερος τοῦ κόσμου. Εἶναι μία ἀπέραντος εἰκὼν προσωρισμένη διὰ νὰ στολίῃ τὴν Βοιήν της Ρώμης. Εἶναι 4 μέτρων ὕψους καὶ 125 πλάτους. Ἐκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε πρόσωπα εἶνε ζωγραφισμένα ἐν συμπλέγματι. Ὁ πίναξ ἀπεικονίζει τὰς κενωτέρας σκηνὰς της ἀπειληθερώσεως της Ἰταλίας. Ἀς εὐχρηθῶμεν ὅπως ή ἀξία τοῦ ἔργου ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς διαστάσεις του.

★

Ἡ έκθεσις της «Ἐλευθέρας Αἰσθητικῆς» ἣς τὰ ἔργα καίνα ἐτελέσθησαν τὸν λήξαντα μῆνα εἰς τὰς γαλερίαις τοῦ Μουσείου της Νεωτέρας ζωγραφικῆς θὰ προσωρίσῃ μίαν αἰθουσαν διὰ τοὺς πίνακας, τὰ σχεδιάσματα καὶ τὰς λιθογραφίας τοῦ Jean-Louis Forain, ὅστις αἱ θανμάσαι εἰκόνες εἶναι γνωσταὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸν ὅποτον ὅμως γνωρίζουν πολὺ ὀλίγον εἰς τὸ Βέλγιον. Ἡ έκθεσις αὕτη θὰ δείξῃ τὸν καλλιτέχνην, συγχρόνως ζωγράφον, ὑδρογράφον, σχεδιαστὴν καὶ χαρακτῆν εἰς τὰς διαφόρους ἀπεικονίσεις εἰς ἃς ἠσχολήθη: ἥτοι σκηνὰς δράμης, θεατρικῶν παρασκηνίων καὶ θρηγοκευτικὰς ἐν γένει σκηνογραφίας.

★

Τὸ Μέγαρον τῶν Δικαστηρίων.

Τὸ βραβευθὲν σχέδιον τοῦ κ. Α. Νικολοῦδη.

Τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον Ἀθηνῶν πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ νῦν Πυροβολικοῦ Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας Κηφισίας καὶ Ρηγίλλης ἐν μέσῳ τῆς τελευταίας ταύτης οἰκίας μετατροπομένης εἰς Πλατεῖαν καὶ θὰ καταλαμβάνῃ ὡς πρὸς 14.000 περίπου πηχῶν.

Δημοσιεύομεν τὸ βραβευθὲν σχέδιον τοῦ κ. Νικολοῦδη. Ἡ ἐσωτερικὴ διάταξις αὐτοῦ ἐκρίθη ἐπὶ τῆς Διεθνούς Ἑλληνοδικῆς Ἐπιτροπῆς λίαν πρόσφορος ἐπιτρέψασα μίαν σύνθεσιν κατὰ τὰ μέρη καὶ τὸ ὅσον τελείας ἁρμογίας παρὰ τὰς ἐπερχομένας ἀπαιτήσεις τοῦ προγράμματος.

Τῷ εἰσερχομένῳ ἀπὸ τῆς οἰκίας Κηφισίας παρουσιάζεται προθάλαμος εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ὁποῖου κλίμακες monumental ἀνοίγει εἰς τὸν α'. ὄροφον. — Προχωροῦντες πρὸς τὰ ἑξῆς εὐρίσκομεν τὸν κεντρικὸν πύλομον τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν μεγάλων πτερυγῶν τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται αἱ θύραι τῶν 4 αἰθουσῶν, Κακοῦροδικεῖον, Πλημμελειοδικεῖον, Πρωτοδικεῖον καὶ Ἐφετεῖον ἡτοι τῶν μεγάλων δικαστηρίων. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τὸν εἶνε μεγαλοπρεπέστατη, σοβαρὰ καὶ ἀπείκτως φωτισμένη περιβάλλουσα διὰ κίονων Κορινθιακῶν καὶ Ἰωνικῶν ὀρθοῦν τὸν πρόδρομον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται ἐκτὸς τοῦ μεγάλου καὶ ἡ κατασκευὴ περιφερεικῆς στοᾶς ἐν τῇ α'. ὀροφῇ, ἐξ ἧς οἱ ἐν ταύταις περιπατοῦντες νὰ βλέπωσι ὅτι μόνον τὴν ἐν τῷ προθαλάμῳ δικαστικὴν κίνησιν ἀλλὰ καὶ τὸ πανοραμικὸν τοῦ μεγάλου τοῦτον προθαλάμου εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποῖου καὶ μεταξὺ τῶν δύο αἰθουσῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου κλίμαξ πλατεῖα εὐρισκομένη ἀκριβῶς εἰς τὸν ἄξονα τοῦ οἰκοδομήματος καὶ τοῦ προθαλάμου καὶ προδρόμου ἐπιτρέπει εἰς τὸ βάθος τοῦτον τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἐν λόγῳ στοάν.

Ἐν τῷ ἰσογαίῳ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κλίσεως τῆς οἰκίας Ρηγίλλης τοποθετοῦνται αἱ αἰθουσαι τῶν Πταισματοδικεῖων μετὰ τῶν γραφείων αὐτῶν κ.τ.λ. ἐν δὲ τῷ β'. ὀρόφῳ τῶν κάτω 4 αἰθουσῶν ὑπερκεῖται αἱ αἰθουσαι τῶν Εἰρηνοδικεῖων.

Ἀπασα ἐν γένει αἱ αἰθουσαι ἔχουσι ἐκάστη περὶ ἑαυτὴν τὰς ὑπηρεσίας των, γραφεῖα κ.τ.λ. ἀλλὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐνῷ ἐκάστη τῶν αἰθουσῶν μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς σχηματίζουσιν ἐν ὅλῳ, ὅλοι ὅμοι οἱ σχηματίζουσι τὸν ὅλον ὄροφον ἐπιτροπεύουσης τῆς διατάξεως τὴν εἰκόσιν λειτουργίαν ὅλων τῶν δικαστηρίων. Κοινῶς, δικασταί, κατηγοροῦμενοι, ἀνακριταί κ.τ.λ. ἔχουσι ἰδιαιτέρας ἐκαστος εἰσοδούς συνευρισκόμενοι οὕτω ὅλοι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συνεδριάσεως ἀνακρίσεως καὶ εἰς γραφεῖα καὶ ἐν μόνῃ ταύτῃ, ἐνῷ ἀρχομένης ἡ περατομένης μιᾶς δίκης εἰσερχοῦνται ἢ ἀπερχοῦνται χωριστά.

Τὸ τμήμα τῶν ἀνακρίσεων εὐρίσκεται ἐν τῷ ἰσογαίῳ

καὶ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἡ σχέσις τούτων μετὰ τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν νὰ εἴνε ἁμεσος ὅπως, καὶ πάλιν τούτων μετὰ τῶν ἐπὶ ἀνάκρισιν ἀτόμων.

Κρατητήρια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοποθετούμενα ἐν ὑπογείῳ κατὰ τρόπον συμμετρικὸν ἐπιτρέπουσι οἱ μὲν οἱ πρὸς ἀνάκρισιν νὰ εὐρίσκονται πλησίον τούτων τῶν γραφείων οἱ δὲ ὑπόδοκον διὰ κλιμάκων ἀσφαλῶν νὰ ἀνέρχονται εἰς κρατητήρια πλησίον τῆς αἰθούσης τοῦ Κακοῦροδικεῖου καὶ Πλημμελειοδικεῖου ἐξ ὧν ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἁμεσος.

Χῶρος ἐπαρκὴς διὰ φρουρῶν πολλῶν ἀνδρῶν ἔχει προοριθῇ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης μεταξὺ τῶν 2 αὐτῶν τῶν κατηγορουμένων.

Αἱ ἐξωτερικαὶ ἀπόψεις τοῦ Μεγάρου ἀπλᾶ ἀλλ' ἁρμο-νικώταται προδίδουσι τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ σύνθεσις τοῦ περι-πέδου τοῦτον προγράμματος, οὗ ἡ λύσις καθίστατο δυσχερεστάτη ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἀπαιτήσεων τοῦ προγράμματος καὶ πρὸ πάντων ἐκ τοῦ ὑπερῶν τῶν αἰτουμένων διαστάσεων τῶν αἰθουσῶν.

★

Διεθνῆς ἐκθέσις μεταλλίων ὁμοῖα τῆς ἐκθέσεως τῶν Βρυξελλῶν θὰ ἀνοιχθῇ εἰς τὴν Γάνδην τὸ 1913 συγχρότως μετὰ τὴν Διεθνῇ ἐκθεσὶν τῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν.

★

Ἡ Ἀεροναυτικὴ Λέσχη Ντάυτον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπεφάσισε ν' ἀνεγείρῃ μνημεῖον ἐπὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ οἱ ἀδελφοὶ Ράιτ ἐξετέλεσαν τὴν πρώτην ἐπιτυχὴ αὐτῶν πτήσιν, καὶ ἐνέκρινε ὅπως τὸ μνημεῖον γείνηται ἐπὶ μορφῇ δύο κίονων Κορινθιακοῦ οὐθμοῦ, τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ μεγέθους τῶν στύλων τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς ἐν Ἀθήναις. Ἡ γλυφὴ καὶ ἐπεξεργασία τῶν στύλων θὰ γείνηται ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, οἱ δὲ στύλοι θὰ παραδοθῶν εἰς Πειραιᾶ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ προκηρυχθῇ μειοδοσία ὑπὸ τῆς Λέσχης διὰ τοῦ ἡμετέρου ὑποργείου τῆς Παιδείας.

★

Εἰς τὴν Διεθνῇ Καλλιτεχνικῇ ἐκθεσὶν τῆς Λιέγης, ἧτις θὰ ἀνοίξῃ τὸν Μάιον, καὶ ἧτις θὰ διαρκέσῃ δύο μῆνας, θὰ ἐκθέσιν οἱ γνωστότεροι καλλιτέχναι ἐκ διαφόρων μερῶν. Μόνον οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι θὰ λάμψουν διὰ τῆς ἀπουσίας των...

★

Παρά τας ανομαλίας ὡς ἐκ τοῦ Τραπεζιτικοῦ πολέμου, ἡ ἔκθεσις τῆς Βενετίας θὰ ἀνοίξῃ καὶ ἐφέτος.

Ἡμέρα ἐγκαινίων ὁρίσθη ἡ 23^η Ἀπριλίου. Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς θὰ γίνοντ' τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνοικοδομηθέντος Καμπανίλου τοῦ Ἀγ. Μάρκου.

★

Πολλοὶ καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις ἤνοιξαν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐν Παρισίοις. Ἐκτὸς τοῦ ἀπαραίτητον Salon, ἐγένοντο ἐκθέσεις τῶν λεγομένων Pompiers εἰς τὴν Γαλαρίαν Georges Petit. Τὰ μέλη τῆς Societé Moderne διωργάνωσαν τὴν τετάρτην ἔκθεσιν ἐν ἐπιτηγῇ. Ἡ Ἑταιρεία τῶν Μικρογραφιστῶν καὶ τῆς Ὑδατογραφίας εἰς τὴν Γαλαρίαν Brunner περιέλαβεν ἐν ἑκθέσει ἔργα ἑρασιτεχνῶν.

★

Ἡ ἐφημερίς «Massilia» ἐνεκάνισσε καλλιτεχνικὴν πίνακοθήκην μετ' ἐκθέσεως ἔργων τῶν Ὀμοιοριστῶν τῶν μᾶλλον διακρινομένων.

— Εἰς τοὺς Παρισίους οἱ γειογραφοὶ προετοιμάζουν τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου εἰς τὸ Palais de Glace.

— Τὴν 17 Μαρτίου ἤνοιξε ἐν Λιέγη ἡ β' ἔκθεσις τοῦ Συλλόγου «Les XI».

— Εἰς Πόναξ τοῦ Κορὸς ἐπωλήθη ἀντὶ 425,000 φρ. εἰς Ἀμερικανῶν.

— Ὁ Βέλγος ζωγράφος Emile Baes ἐξέδωκεν ἐν Μονάχῳ πολυτέλειστον λεύκωμα ἔργων τῶν ἐν Βελγίῳ ἰδιωτικῶν καλλιτεχνικῶν σὺλλογῶν. Ἡ τιμὴ ἐκάστον ἀντίστοιχον 500 φρ.

★

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Κάιζερ ἐκοιμήθη ἐκ Ρώμης εἰς Κέρκυραν μαρμαρίνη προτομὴ τοῦ Ὀμήρου, μεγάλου μεγέθους, ἔργον τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ τῆς γλυπτικῆς κ. Φερδινάνδου Σεβόεκ. Θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸν κήπον τοῦ Ἀχιλλείου ἐπὶ μεγαλόπρεπός βάθρον.

★

Τὸν προσεχῇ Ἰούλιον θὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ τῶν τελειοφοίτων τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς ὁ ἀνθρωπίνος διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑποτροφῶν εἰς Εὐρώπην πρὸς σπουδὴν τῆς γλυπτικῆς.

★

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διακεκρυμμένος ὁμογενὴς μουσουργὸς καὶ συνθέτης τῆς «Δορίσης», ἦν εἴχομεν τὴν ἐντιμότητα καὶ ἀκούομεν καὶ ἐν Ἀθήναις παρασταθεῖσαν ὑπὸ τῆς περιφάνου Ἰταλίδος ἀοιδοῦ Μπελιντσιόνη ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ κατὰ τοὺς πρώτους διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας κ. Νικόλαος Συναδινός, ἐπιτυχῶς ἐμελοποίησε πλείστα τῶν Ἑθνικῶν δημοτικῶν ἠμῶν ἀσματῶν. Τὰ ὠραιότερα τούτων ψάλλουσιν ἤδη οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά τῶν κοινοτικῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σχολείων, τὸν γενικὸν προκαλοῦντα ἐνθουσιασμόν.

★

Ἡ μελέτη τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαικοῦ Μπαρὲς περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλλήνου ζωγράφου Θεοδοκοπούλου συντέλεσεν ἐν Γαλλίᾳ εἰς τρομερὰν ζήτησιν καὶ ὑπερίμνησιν τῶν ἔργων τοῦ Γερρέκο. Ἀλλ' ἡ κριτικὴ τοῦ Μπαρὲς εἶχε καὶ μίαν δυσάρεστον συνέπειαν. Ἐπολιτισιασθῆσαν τὰ φρεντικά ἔργα, τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Θεοδοκοπούλου. Καὶ ἐργάζονται μὲ τόσῃ ἐπιτηδεύσει οἱ ἀντιγραφεῖς, ὥστε πολλάκις καὶ αὐτοὶ οἱ εἰδικοί δυσκολεύονται νὰ ἐννοήσουν ἂν πρόκειται περὶ γνησίων ἔργων ἢ περὶ ἀντιγραφῶν.

★

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γλωσσικὴ Ἑταιρεία προκηρύσσει

ἐκ νέου διαγωνισμὸν πραγματειῶν περὶ τῶν κατὰ τοὺς λαοὺς ἐκτετακμένων ἑλληνικῶν διαλέκτων καὶ ἰδιωμάτων.

Τὰ ἀποσταλνόμενα ἀνέκδοτα ἔργα θὰ εἶνε εἴτε λεξικὸν ἰδιωματικόν τινα, εἴτε γραμματικὴ, εἴτε σὺλλογὰι γραπτῶν ἢ ἀγράφων μνημείων αὐτοῦ (ἔγγραφα ἢ ἄλλα χειρογράφα, δημοτικά ἥματα, παροιμίαι, ἀνέκδοτα, εὐχαὶ καὶ ἀραὶ, μῦθοι, ἀνέκδοτα, παραδόσεις, διάλογοι ἰδιωτῶν κλπ.) ἢ μελέται περὶ αὐτῶν. Τὰ πονήματα ἀποστέλλονται πρὸς τὸν Πρόεδρον κ. Σ. Δραγοῦμην ἢ τὸν γραμματέα κ. Γ. Χατζηδάκη καθηγητὴν μετὰ δελτίου ἐφοραγισμένου περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ διαγωνιζομένου, εἶνε δὲ τὰ ταῦτα δεκτὰ ἄχρι τέλους Δεκεμβρίου 1912.

Πρῶτον βραβεῖον ὁρίζεται δραμῶν 300, ἀμέσως δὲ ἐπόμενα ἀνὰ δορ. 200, δι' ἔργα πολλοῦ λόγου ἀξία.

★

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία λαμβάνουσα ἑ.π' ὅψει τὴν συνεχῶς γενομένην καταστροφὴν τῶν ἐν Ἀθήναις κυρίως Βυζαντινῶν ναῶν ἀπέστειλε μακρὸν ἔγγραφον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐνθα εἰς ἐκείνῳ τμήμα ἀντιέθη ἡ ἐποπτεία καὶ συντήρησις τούτων, ἐν ᾧ ἀναφέρονται τὰς γενομένας καταστροφὰς εἰς τοὺς ναοὺς Ἀγ. Ἀναργύρου Ψυχρῇ, Ἀγίαν Αἰκατερίνην Πλάκας, εἰς τὸ Μέγα Μοναστήριον καὶ εἰς τὰς γενομένας ἤδη ἐπεκτάσεις τοῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, παρακαλεῖ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ὥπως διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ διατάξῃ τὰ δέοντα καὶ παύσῃ ἢ διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐπισκευῶν καὶ τοῦ καθωροῦσμοῦ καταστροφὴν τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία ἀναφέρει ὅτι διὰ τῆς ἐπιχορήγεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης ἐξηφανίσθησαν διὰ παντός κεραμοπλαστικαὶ διακοσμήσεις τοῦ Ι. Χ. καὶ ὅτι ἡ παραμόρφωσις τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου στερεῖ τὸν ναὸν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ οὐνόμου, ὃν τρεῖς ἐν Ἑλλάδι ναοὶ διεσώθησαν. Ἀναφέρει δὲ πρὸς ταῦτα ὅτι προτιμώτερον ὁ ναὸς νὰ εἶνε ἀνεπίχριστος ἔξωθεν, διότι ἕκαστος λίθος προσερχόμενος ἐκ προχριστιανικοῦ καὶ ἀρχαίου χριστιανικοῦ ναοῦ δεικνύει ἐκ τίνος ὕλη καὶ ὁ ναὸς οὕτως κατεσκευάσθη.

★

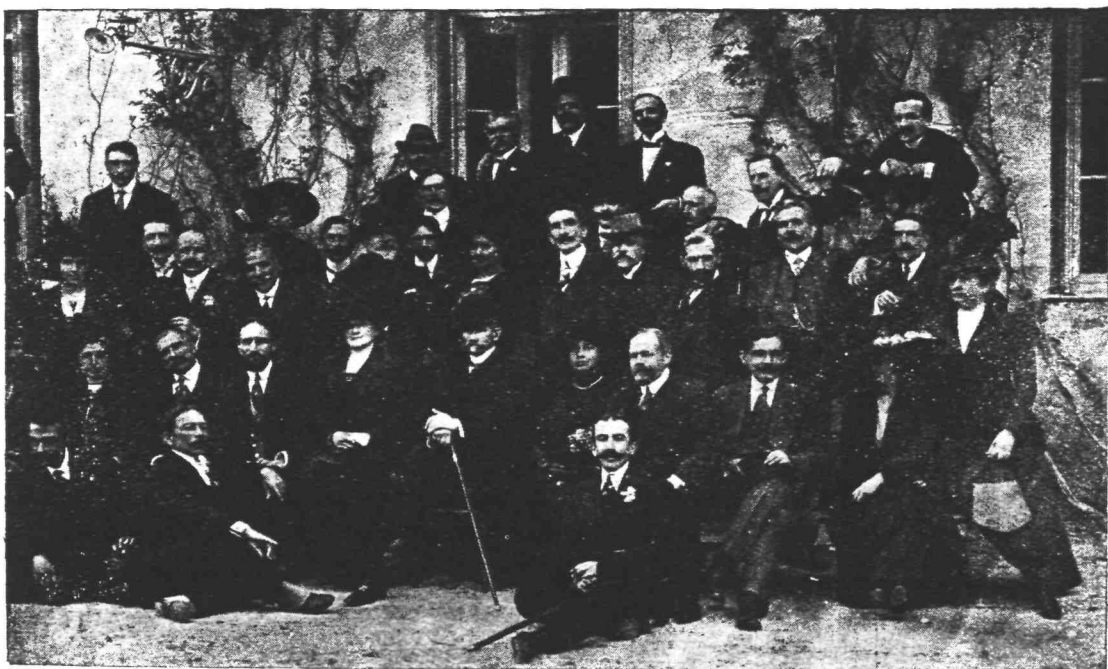
Ὑπερεκτὸν φοιτήτρια τοῦ Πανεπιστημίου Wellesley ἐκ τῶν ἀνηκουσθῶν εἰς τὸν σὺλλογον ὑπὸ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα Α. Κ. Χ. ἔλαβον μέρος εἰς τὴν δοθεῖσαν παράστασιν τῆς «Ἀντιγόνης» ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ Agricultural Hall τῆς Βοστώνης.

Ἡ παράστασις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, παρερρεθέντων εἰς αὐτὴν πλείστον ἀντιπροσώπων ἐκ τοῦ κόσμου τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων τῆς Βοστώνης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς παραστάσεως ἡ καθηγήτρια τῆς Ἑλληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ δνις Ethel Lucy ἐκαμε σίντομον διάλεξιν περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνικῶν τῆς κλασικῆς ἐποχῆς.

★

Παραστάθη εἰς τὸ Ἀντικὸν Τριανὸν τῶν Παρισίων νέα ὀπερέττα τῶν κ. κ. Οἴγκ Δελόρι καὶ Φραγκίσκον Γκάιν, τῆς ὁποίας ἡ μουσικὴ σύνθεσις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Κλαύδιον Τερράς. Τὸ ἔργον φέρει τὸν τίτλον «Φυσέκης». Οἱ ἥρωες τῆς ὀπερέττας εἶνε ὁ ληστής Φυσέκης ὅστις ὑπερασπίζει τοὺς καταθναστένομένους καὶ προστατεύει τὴν τιμὴν τῶν παρθένων ἔσω καὶ ἡθοποιῶν. Ἐὰν κλέπῃ τὸ πράττει διὰ τὴν πρὸς τὴν τέχνην ἀγάπην, καὶ διασκεδάζῃ μὲ τὰ τεχνάσματα του πολλὴν περιουσίαν ἀπὸ ὅσων ὀφείλεται. Οὕτω ὅταν φθάσῃ ἡ στιγμή τοῦ ἐπιλόγου δὲν καταλίγει εἰς τὴν λαίμητόμον, οὐδὲ εἰς τὸν μοιραῖον τροχόν, ἀλλ' εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Γαλλίας, οὗτος ἔσωσε τὴν ζωὴν.

★

Ὁ κ. Ρισπέν καὶ οἱ δραματικοὶ συγγραφεῖς.

Δημοσιεύομεν ἀνωτέρω εἰκόνα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ρισπέν, τὸν ὁποῖον περιστοιχίζουν οἱ Ἕλληνες δραματικοὶ συγγραφεῖς καὶ ἀρκετοὶ... παρεῖσακτοι.

Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ καλλιτέχρον φωτογράφου κ. Ἐλ. Ξανθοπούλου εἰς τὸν ἐν Κηφισοῦ κήπον τοῦ Ξενοδοχείου Μελά, ἐνθα παρετέθη πρόγευμα ὑπὸ τῆς «Ἐταιρείας τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων», οὔτως πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιφανοῦς ξένου ἐκάλεσαν, ἀντὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων λογογράφων καὶ ποιητῶν, διαφόρους ἄλλους, μὴ ἔχοντας καμμίαν ἀπολύτως οἰκίαν πρὸς τὰ γράμματα.

★

Ξένα Θέατρα.— Νέα παρεστάθη ἐν Παρισίοις κομωδία τῶν κ. κ. Ἀλφρέδου Καπὲν καὶ Πέτρον Βέμπου, ἥτις εἶνε μία σάτυρα τῆς μαγίας τῶν μονομασιῶν. Ἡ κομωδία αὕτη, ἥτις φέρει τὸν τίτλον «Εἰς προσοχήν!» ἐκτυλίσσεται ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ὁλοκαταρτήσεως, τοῦ ὁποῖου περιέχει καρικατούρας.

★

Εἰς θανάσιος ὀξύνφωνος ἀνεκαλίφθη ὑπὸ περιέργους περιστάσεις εἰς τὴν Πιτοβούργην τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν τῇ πόλει αὕτῃ, ὡς γράφει ἡ γαλλικὴ θεατρικὴ ἐφημερίς «Κωμωδία», ὑπῆρχεν εἰς πλανόδιος ἀνθρακέμπορος ὅστις καθ' ἑκάστην ὠδήγει τὴν μικρὰν ἄμαξάν του ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἵνα πωλήσῃ τὸ ἐμπόρευσμά του. Ἐσχάτως οὗτος ἐφιλονέκησεν ἐν μέσῳ ὁδῷ μετὰ τινος τῶν συναγωνιστῶν του καὶ κραγάζων ἐναντίον του ἐξέβαλε ἤχους λαμπροῦς καὶ ἐν πάσει περιπτώσει θαυμασίους ὑπὸ μουσικῇν ἔποιον ἕνεκα τῶν ὁποίων εἰς λάτρης τῆς μουσικῆς ἑκατομμυριούχος ὅστις παρίστατο εἰς τὴν σκηνὴν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ μεγάρου του ἔτρεξεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου ὠδηγήθησαν οἱ συμπλακέντες. Ὁ ἑκατομμυριούχος οὗτος ἐπλήρωσεν ἀμέσως τὸ πρόστιμον τὸ ὁποῖον ἐπέβαλον εἰς τὸν τενόρον ἀνθρακωπώλῃν οἱ ἀστυφυλάκες ἐπὶ διαταρᾶς τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τινὰ μουσικοδιδάσκαλον ὅστις ἐνθουσιασθεὶς ἀπὸ τὴν λαμπρὰν φωνήν του ὑπέσχεθη νὰ τὸν διδάξῃ καὶ ἐντός βραχυτάτου χρόνου νὰ

τὸν καταστήσῃ ἐφάμιλλον τοῦ Καρούζου. Ὁ εὐτυχὴς ἀνθρακεὺς εἶνε Ἰταλὸς τὴν καταγωγὴν καὶ καλεῖται Βεντρέσκο.

★

Ἐκ Ρώμης:

Καλλιτεχνικὴ Ἐκθέσις τῆς Ρώμης τοῦ 1912.— Πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης παρὰ τὴν Via Nazionale, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐνιαυτοῦ Ἐκθέσεως τῆς Ρώμης, παροσμία τῶν Βασιλέων τῆς Ἰταλίας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἱκανῆς μερίδος τῆς ἀριστοκρατίας τῆς Ρώμης. Οἱ Βασίλεις ὁδηγοῦμενοι ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Καί. Συνέδρου κ. Manfredo, διήλθον τὰς αἰθούσας τῆς Ἐκθέσεως, ἐκφράζοντες τὴν εὐαρέσκειάν των, καὶ ἰδιαιτέρως συγχαρομένοι ἐνα ἑκάστον καλλιτέχνην εὐρισκόμενον πλησίον τοῦ ἔργου του ἐπὶ πολὺ συνδιελέχθησαν ἐξαιρετικῶς μετὰ τοῦ γηραιοῦ καλλιτέχρον Gemito, γνωστοῦ γλύπτου ἐκ Νεαπόλεως, ἐμμένοντος εἰς τὰς παραδόσεις τῆς παιδείας σχολῆς, ἀλλὰ κινῶντος τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπάθειαν ὥς ἐκ τῆς ἐννενηκονταετοῦς ἡλικίας του.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκθέσεως, εὐγενῶς διαθέτει τὸν ἐπισκέπτην τὸ «Μνημεῖον τῶν πτωχῶν», σύμπλεγμα γλυπτικῆς, στυλιστατικῆς καὶ ἀπλοιστικῆς ἐκτέλεσεως, καὶ δυνατῆς ἐκφράσεως. Ἡ αἰθουσα τοῦ γλύπτου Bartier κινεῖ τὴν προσοχήν με διάφορα συμπλεγμάτιστα χαριτωμένα, καὶ μὲ ἐν ὡραιότατον σύμπλεγμα δύο νηπιῶν, μὲ ἀπορία καὶ εὐγένειαν θεωμένων τὸ πτώμα τοῦ πατρὸς των.

Εἰς τὴν ζωγραφικὴν, ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐδείχθη αὐστηροτάτη εἰς τὰς ἐκκεντροκλίσεις. Οἱ Μελλοτισταὶ δὲν εὗρον θέσιν, οἱ Κουβισταὶ ἐπίσης, καὶ οἱ ἀκρίτως impressionistes ἀπερρίφθησαν. Πνεῦμα σκεπτικισμοῦ, καὶ τέχνη μελετημένη καὶ σοβαρὰ εὗρον καλὴν ὑποδοχὴν. Ὁ ἐπισκέπτης δὲν πτοεῖται ἀπὸ τὰς ἀποτόμους παραλλαγὰς, χωρὶς διὰ τοῦτο καὶ νὰ φαντασθῇ ὅτι εὐρίσκεται εἰς καὲν Μουσεῖον τῆς Ἰταλ. Ἀναγεννήσεως. Ἡ Νέα Τέχνη ἀντιπροσωπεύεται θαυμάσια, ἀλλ' ἡ Νέα Τέχνη

ἐκείνη, ἥτις (ὡς δὲν εἶναι μεγάλη τύχη καὶ λεχθῆ) προσθέτει ἰδιότητος εἰς τὴν παιανίαν. Οὕτω ὁ ἐκκεντρωκώτερος Ἰταλὸς καλλιτέχνης Mancini ἐκθέτει δύο ὡραιότητας προσωπογραφίας. Ὁ Mancini εἶναι γνωστότατος εἰς ὅλον τὸν καλὴν. Εὐρωπαϊκὸν κόσμον, καὶ πολλὰ ἔργα του εὐρίσκονται εἰς τὰ διάφορα Εὐρωπαϊκὰ Μουσεία, ἡ τέχνη του εἶναι ἐντελὴς ἀτομικὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα παρὰ τὸν τέλειον νεωτερισμὸν τῆς, διακρίνεται διὰ τὴν ἀκριβείαν τοῦ σχεδίου καὶ τὴν φινεικὴν τεχνουργίαν τῆς. Ὁ ἐπίσης γνωστότατος καλλιτέχνης Σαοτόριο, μὲ τὸ μοναδικὸν πνεῦμα του εἰς ὑψηλὰς συνθέσεις, ἀντιπροσωπεύεται μὲ σχεδιασμοὶς ζωῶν, ἀληθῆ ἀριστοτεχνήματα. Πολλοὶ νέοι Ἰταλοὶ καλλιτέχναι, μὲ ἀρκετὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους, καὶ ἀρκετὸν ἐπίσης φόβον πρὸς τὸ jury δεικνύοντι τάσεις ὑψηλοῦ πετάγματος μὲ κακῶς συγκροτομένης τῆς πτέρυγας ἐπὶ τοῦ φόβου τῆς ἀπορρίψεως ὥρατα, θαυμασία, εἶναι τὰ δύο ἔργα τοῦ Ρώσου Μπαγκῶφ μὲ τὴν καὶ δι' αὐτὸν ἐν ταῦτῳ ὁ Ρώσος καλλιτέχνης ἐπαναστατῶν, καταρρίπτει ὅλας τὰς συνθήκας, καὶ στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὰς Ἀκαδημίας ἐπιβάλλει εἰς τὴν Ἑλληνοδίκον. Ἐπιτροπὴν τὴν παραδοχὴν τῶν ἔργων του, ὀχρούμενος ὀπίσθεν τοῦ δικαίουματος τῆς φιλοξενίας. Ἀναμφιβόλως τὰ ἔργα τοῦ Μπαγκῶφ θὰ ἦσαν τὰ ἀριστοτεχνήματα τῆς ἐφετεῖς Ἐκθέσεως, ὡς μὴ ὁ εὐλογημένος δὲν ἔφερε ἐκ τοῦ Βορῶ, συγκρότης μὲ τὸ ἐπαναστατικὸν πνεῦμα, καὶ τὸ κοῦρο, καὶ τὰ χιῶνα, εἰς τρόπον ὥστε παρὰ τὴν θέσιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐν μηνὶ Αὐγούστου παρὰ τὴν Villa d'Este, καὶ ὀνειρεύεσθε ἐν ποτῇ τοῦ τοῦ διὰ τὰ νυνὲς διηγεῖται.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἀνακτόρῳ προσετέθη ἐφέτος καὶ ἡ Ἐκθεσις τῆς Ὑδατογραφίας. Ἡ ἐπιτὴ αὕτη τέχνη ἡ ἰδιαίτερος ἐκτιμωμένη ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν, καὶ ἐπιτυχῶς καλλιερημένη ἐν Ἰταλίᾳ, καταλαμβάνει ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ θέσιν σοβαρὰν ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ ἰδιαίτερος διακρίνεται εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ὑδατογραφίας, τὰ ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν Schiffl, Tani, Annicelli, καὶ τῆς Ἀμερικανίδος Φανὴς Φόλτγκαν. Ἐν συνόλῳ ἡ ἐφετεῖς Ἐκθεσις τῆς Ρώμης παρὰ τὴν διάθεσιν τῶν καλλιτεχνῶν, εἶναι ἐξ ἴσου ἐπιβάλλουσα καὶ σοβαρὰ, κατ' οὐδὲν καθιστεροῦσα τῶν προηγουμένων τοιοῦτων.

Μ. Ἰγγλέζον

Ἡ πέμπτη σιναλία τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἤρξατο μὲ τὴν ἐμφάνισιν παρ' ἡμῖν ἔργον τοῦ κ. Chevallard τοῦ ἔξοχου διευθυντοῦ τῶν περιφημῶν Conserts Lamoureux τῶν Παρισίων. Ἡ δρῶς καὶ τὸ καλὰ μὲ τὸ συμφωνικὸν του ποίημα, ἐμπνευσμένη ἐκ τοῦ γνωστοῦ μύθου ἔχει ζωηρὰς ἀντιθέσεις, πρωτοτυπίαν, παρουσιάζει πολὺ καλὰ χαρακτηρισμὲνα μέλη.

Ἡ δεσποινὶς Ἡβὴ Πανᾶ ἔπαιξε σιναδείᾳ τοῦ κλειδοκρυβάνου τὰς «Variations symphoniques» τοῦ Franck μὲ μίαν ἀξιοσημείωτον ἀπαλότητα καὶ λεπτότητα. Τὸ παίξιμον τῆς ἡτο γλυκύτατον, ἀποδόσαν ὅλην τὴν εὐγένειαν, τὴν μουσικοπαθεῖαν τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ. Καὶ ἦλθε κατόπιν μία ἀντίθεσις σημαντικὴ, ὁ δαιμόνιος καὶ εὐρίγδοντος Βάγνερ. Ὁλόκληρος σκηνὴ τῆς β' πράξεως τοῦ «Ἰταμῶνος Ὀλλανδοῦ» ἡ Ballade δηλ. τῆς Νορβηγίδος χωρικῆς Σέντας καὶ ὁ χορὸς τῶν κλωστοῦν ἐξετελέσθη ἀπὸ τὴν κ. Φωκᾶ (Σέντα) καὶ ἀπὸ τῆς χορωδίας νεανίδων. Παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας ὡς παρουσιάζει τὸ μέγα ἔργον, ἡ κ. Φωκᾶ ἐτραγουδῆσε μὲ τὴν δραματικὴν φωνὴν τῆς ἐκτάκτως καλὰ. Καὶ ὁ χορὸς ἀρμυρικός. Παραδόξως ὅμως ἡ σύγκρισις τῶν γλωσσῶν Ἰταλίστι ἡ κ. Φωκᾶ ἐτραγουδοῦσα, Γαλλίστι ὁ χορὸς...

Τὸ ὡραιότερον μέρος τοῦ προγράμματος ἦτο καὶ τὸ δυσκολώτερον, ἡ μνημειώδης καὶ καταπληκτικὴ εἰσαγωγή τοῦ «Ταρχόντου». Ὁ κ. Μαρσίη ἡγωνιστικῶς κυριολεκτικῶς διὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ συνταρακτικῆς καὶ πολυποικίλου ἐκείνης εἰσαγωγῆς, καὶ

ἡ ὀρχήστρα ἐφιλοτιμήθη καὶ δώσῃ τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν ἔκφρασιν ὅσον ἡτο δυνατόν ἐπιτυχέστερον. Ἡ εἰσαγωγή συμβολίζει τὸ προσκίνημα τῶν ἀμαρτωλῶν.

Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὸν θάνατον τῆς Ὑζόλδης ἐκ τοῦ «Τριτόνου καὶ τῆς Ὑζόλδης» ἔκλεισε ἡ σιναλία, σκορπίσασα διὰ τῆς φωνῆς τῆς κ. Φωκᾶ, βοηθουμένης ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας, ὅλην τὴν συγκλητικὴν περιπέθειαν τῶν τελευταίων στιγμῶν τῆς Βάγνερειου ἡρωίδος.

Ὡς γνωστὸν ὁ Βάγνερ ἔγραψε τὸ ἔργον τοῦτο ἐν ἐξάρσει σφοδρῶς ἐρωτος, ἀναμίκτον μὲ τὰς ἀπαισιόδοξους ἰδέας τοῦ Σοπεργάστου καὶ μὲ τὰς φιλοσοφικὰς δοξασίας τοῦ Νίτσε. Ἡ πρώτη ἐκτέλεσις ἐγκατελείφθη ἔνεκα πολλῶν δυσκολιῶν, κατόπιν τῆς δοκιμῆς, διότι οἱ ἐκτελεσταὶ διεμαρτυρήθησαν ὅτι ἀδύνατον καὶ ἐκτελέσσειν τὰ μέλη τῶν. Ὁ πρόεδρος εἶπε μίαν περιγραφὴν ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος προκλήθητος ἐκ τοῦ φίλτρου τοῦ Βραντῆρε, ὅπερ δὲν εἶχε τὴν πραγματοποιήσῃ ἢ εἰς τὸν θάνατον.

★

Ἡ τετάρτη καὶ τελευταία σιναλία τοῦ Ἑλλ. Κοιν. τίτου περιέλαβε ἔργα Ρώσων σινατεῶν, τῶν Κλίνκα, Τοαϊκόφσκη, Κλαζόνωφ καὶ Ρομπινσταῖν, ὡς τὰ ἐξετελέσθη τῇ συμπράξει τοῦ κ. Τζορνῆν, τοῦ διακεκομένου βαθυχορδιστοῦ.

★

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἤρξατο αἱ διαλέξεις τοῦ Συλλόγου ἡ «Τέχνη», ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοτάτου ἀκροατηρίου. Παρίσταντο οἱ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν καὶ τῆς Παιδείας, πολλοὶ κυρίαί, λόγιοι κτλ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Δ. Καλογερόπουλος διὰ βραχείας εἰσηγήσεως κατέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς διασώσεως τῆς Ἑθν. Μουσῆς ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ξενηλασίας καὶ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου, ἐξέμαθε δὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας τοῦ Μουσικοῦ τμήματος, ἐπὶληφθέντος ἤδη τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας τῆς περισυλλογῆς καὶ διαδόσεως τῶν ἑθν. χορῶν. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην, ἡ διευθύντρια τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» δεσποινὶς Εὐγενία Ζωγράφου μέλος τῆς ἐκ κυριῶν Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου μετ' εὐφραδείας ὡμίλησε περὶ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων καὶ χορῶν, ἀπὸ ἐθνικῆς ἰδέας ἀπόψεως, καταδείξασα τὴν ὑπερόχον τοῦτον ἀξίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἡθοπλαστικὴν δύναμιν. Τὴν ὁμίλιαν τῆς δεσπ. Ζωγράφου διέπνεε βαθὴ πατριωτικὴ αἰσθησις, ὅπερ μετέδωκε ζωηρότητα εἰς τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὅποιν ἐξεδήλωσε θερμὰς συμπαθείας πρὸς τὴν διακεκομένην συνάδελφον.

★

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Οὐμονοιστῶν εἶπε τὸ πλέον χαριτωμένον Σαλὸν τῶν Παρισίων, τὸ ὅποιν ξετρελλάνει ὅλους τοὺς Παρισίους. Ἡρξισεν ἡδη ἡ τοποθέτησις τῶν εἰκόνων καὶ ὅλοι περιμένουν μὲ ἀντομονοῖαν τὸ ἄνοιγμα τῆς ἐκθέσεως. Ἡ ἐφετεῖς θὰ εἶνε ἀσυνκρίτως ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς—ἡ ὅποια ἦτο καὶ ἡ πρώτη—καὶ ἡ ὅποια μόνις ἀπεφασίσθη εἶτοι ἐξαφρικὰ ἐτέθη ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν. Ἐφέτος ὁ περιφημὸς Πουλμπὼ ἔχει ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν καὶ φιλοξενίαν τὰ ἀγαπημένα ψυχολατρία του. Πλὴν οἱ σινα πειρώσεις τοῦ μεγάλου Βιλέτ, ἔχουν ἐκτεθῇ κακοκατοῦρες ἔργα τοῦ Φορέν, τοῦ Λεάντρε, Νεμό, Στέινλεν, Τρισὲ καὶ ἄλλων. Ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας μόνον ὁ Γαλιάνης ἐκθέτει ἔργα του, εἰς τὰ ὅποια ἐδόθη ἀρετὰ τμητικὴ θέσις, κοντὰ εἰς τὸν Βιλέτ, Φορέν, Λεάντρε, Στέινλεν. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς μάλλον ἀγαπημένους γελιογράφους καὶ ἀπὸ τοὺς συμπαθητικωτέρους τύπους διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Assiette au beure» τοῦ μεγαλειτέρου οὐμονοιστικῶν γαλλικοῦ φύλλον, τὸ ὅποιν μάλιστα ἐξέδωκε χοράτους ἐν ὁλόκληρῳ φυλλάδιον μὲ ἔργα τοῦ Γαλιάνη. Τὸν ἐνθουσιασμὸν κα

τὴν ἐνθυμίαν τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως ἀποδίδει εἰς μίαν ζωντανωτάτην καὶ ἔξοχον γελοιογραφίαν ὁ Μωρίς, παρ' ὅλον τὸ ἀνώνυμον τῆς εἰκόνας. Ὁ πωδὴποτε ἐτοιμάζεται ἐν ἔξοχον δώρον διὰ τοὺς Παρισίους καὶ οἱ ἐκδόται τῶν ἀντιγραφῶν εἶνε περιχαρεῖς διότι πέρκει πού ἦσαν τόσον ὀλίγα τὰ ἔργα καὶ πάλιν ἔκαμαν χροῦσες δουλίες.

✱

Οἱ Παρίσιοι αὐτὰς τὰς ἡμέρας διέρχονται μίαν κρίσιν ἠθικῆς. Θαροεῖ κανεῖς ὅτι ἐγγυόσαμεν εἰς τοὺς χρόνους τῶν Ἀγγλῶν Πουριτανῶν. Πρὸ ἡμερῶν ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ εἰς μίαν μεγάλην αἵθουσαν πωλήσεων ἐκθεσίων τῶν ἔργων τοῦ Φελίσιον Ρώφ. Ὅλα τὰ ἀριστοτεχνήματα τοῦ μεγάλου Βέγγον καλλιτέχνην ἔχον ἐκτεθῆ με πολὺ γούστο καὶ ὁ διοργανωτὴς τῆς ἐκθέσεως ἐπερίμενε τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλουσίων θαυμαστῶν τοῦ Ρώφ. Ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ οἱ περιπλανώμενοι Ἀγγλικοὶ καὶ Ἀμερικανικοὶ Πακτωλοί, εἶχε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῇ ἕνα ἀσυννόμον, ὅστις τὸν διέταξε νὰ καταβιβάσῃ παρηνθὺς τοὺς πίνακας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἀστυνομίας προσέβαλον τὴν δημοσίαν ἠθικὴν. Οὕτω ἡ ἐκθεὶς ἀνεβλήθη, παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τῶν καλλιτεχνικῶν κύκλων, τῶν λογίων καὶ τῶν δημοσιογράφων.

Καὶ ἡ Γαλλικὴ σάτυρα παρέλαβε εὐθὺς εἰς τὸν εὐθιμον κύκλον τῆς τὸ γεγονός.

✱

Ὁ θίασος Καστελάνο ἔδωσε διερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὀλίγας παραστάσεις. Εἰς δύο ἐξ αὐτῶν ἔλαβε μέρος ἐπιτηδὲς ἀφιχθεῖνα ἡ ὑψίφωνος κ. Ρεμοντίνι.

— Εἰς τὸ Δημοτικὸν θὰ δώσῃ παραστάσεις τινὰς ὁ θίασος Νίκα—Φύροσι—Λεπενιώτη.

— Ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ θίασος τῆς δεσποτινίδος Κοτοπούλη.

— Ὁ θίασος τῆς κ. Κυβέλης ἀπῆλθεν εἰς Κων/πολιν.

— Ἡ μίς Ἰσαβόρα Δουγκαν ἔδωσε δύο ἐσπερίδας χορευτικὰς εἰς τὸ Δημοτικόν.

✱

Ἀπαράσει τῆς Συγκλήτου εἰς περίοπτον θέσιν τοῦ Πανεπιστημίου θὰ ἰδουθῶν δύο ὑπόβαθρα, ἐφ' ὧν θὰ στήθωσιν αἱ προτομαὶ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος καὶ τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου.

✱

Λίαν εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι εἰς τὴν Διεθνή Καλλ. Ἐκθεσὴν τῆς Ρώμης τοῦ 1912 ἐξετέθη καὶ ἔργον τῆς ἐκεῖ διαμενοῦσης συνεργατίδος ἡμῶν δεσποιν. Μαρίας Ἰγγλέση, μία ἐντύποις πηγῆς παρὰ τὴν Villa d' Este, μετὸν τίτλον «Τὰ καπαρίσια». Ἡ ἀπονεμηθεῖσα εἰς τὴν ἐκλεκτὴν καλλιτεχνίδα τιμὴ εἶνε ἐξαιρετικὴ. Ἐδέχθη τὰ σγχαρητήρια τῆς τόσον ἄλλως αὐτοῦρας Ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς, τῶν Βασιλέων καὶ τῶν συναδέλφων τῆς. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀξίας τῆς ὑπὸ διακεκριμένων Εὐρωπαίων καλλιτεχνῶν θὰ τῆς δώσῃ θάρος ὅπως βαδίσῃ μετὰ πεποιθήσεως πλέον εἰς τὸν δρόμον τῆς ὄντως ὠραίας τέχνης δρομόν.

✱

Κατὰ τὴν Διεθνή Καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τῆς Ρώμης τοῦ 1911 ἀπενεμήθησαν τὰ ἑξῆς βραβεῖα: Δέκα μεγάλα βραβεῖα, ἐκ 10,000 φρ. ἕκαστον, εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς Anglada καὶ Zuloaga, εἰς δύο Αὐστριακοὺς ἐν' οἷς καὶ ὁ Klimt, εἰς ἕνα Δανόν, δύο Ἰταλοὺς, ἕνα Βέλγον, ἕνα Οὐγγρον καὶ ἕνα Σουηδόν. Ἀπενεμήθησαν καὶ πέντε βραβεῖα ἐκ 4,000 φρ.

✱

Ὁ κ. Ἰω. Ὁρφανίδης ὠμίλησεν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» περὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου (1331—1842) ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως. Μετὰ σύντομον ἀπεικόνισιν τῆς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν Ἑλλάδος, περιέγραψε τὸ ταξίδιον καὶ τὴν ἄφιξιν τῆς Βασιλείας Ἀμαλίας,

τὰ προσωρινὰ ἀνάκτορα, τὴν τότε Ἀθηναϊκὴν ζωὴν, τὸν πρῶτον ἀνακτορικὸν χορόν, τὸ θέατρον καὶ τὴν εὐεργετικὴν τῆς Ρίττας Μπάσου, ὠμίλησε περὶ τῆς πρώτης Ἑλληνίδος κυρίας τῆς τιμῆς Ρόζας Βότσαρη, περὶ τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας καὶ περὶ τοῦ πρώτου ἑορτασμοῦ τῆς 25 Μαρτίου.

✱

Ἀνηγέρθη ἐν Παρίσι εἰς τὸ Boulevard du Temple προτομὴ εἰς τὴν Μιμὴ Προεσόν διὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψε τὴν «Νύκτα τοῦ Μαῖου» ὁ Ἀλφρεδ δὲ Μυσσέ καὶ τὴν «Μποῆμ» ὁ Μυρζέ. Ἡ προτομὴ, ἔργον τοῦ γλύπτου Ντεκάμπ ἐκ μαρμάρου ἐστίθη πρὸ τῆς οἰκίας, ἐν ἣ ἔζησεν ἡ πεταχτὴ καὶ χαριτωμένη Παρισινὴ κόρη.

✱

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου κ. Bislinguy δοθεῖσαν συναλίαν ἔπαιξεν οὗτος μὲ ὄλην τὴν εὐχέρεαν καὶ τὴν δύναμιν ἥτις τὸν χαρακτηρίζει. Ἰδίως τὸ Κοροέριον εἰς re τοῦ Μπράμς ἐπαίχθη σινοδεία τοῦ κ. Βασαγόβεν ἀριστοτεχνικῶς. Ἰδιαίτητα τὰ μέρη Cadence Joachim καὶ τὸ Allegro Giocoso ἐξετελέσθησαν μὲ θαυμαστὴν τέχνην. Καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ προγράμματος ἦσαν ἐκλεκτικώτατα.

✱

Ὁραίαν πατριωτικὴν ἐορτὴν διοργάνωσεν ἡ Ἑλληνογαλλικὴ σχολὴ τοῦ κ. Μεταξά, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ. Ἐπαίχθη τὸ δίπρακτον ἔπος μᾶλλον ἢ δοῦμα τοῦ κ' Γαλακοῦ «Ἡ 25 Μαρτίου εἰς τὴν Ἀκροπόλιν» ἀπὸ μαθητῶν καὶ μαθητῶν. Ἡ ὑποδυθεῖσα τὴν Νεωτέραν Ἑλλάδα ἦτο ἀρίστη. 60 φρονιτανελλοφόροι μικροσκοπικοὶ καὶ 12 Νηρηϊδὲς ἐχώρουν εἰς τοὺς χοροὺς ὑπὸ τὰς ζωγράφους ἐπενφημίας τοῦ ἀκροατηρίου.

✱

Ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς Σηροτροφικῆς Ἐταιρείας, ἥτις μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ἀνάμεικτον καὶ ἐνθουσιώδη διεύθυνσιν τῆς κ. Αἰκ. Ζιατάνου, ἐδόθη εἰς τὸ Foyer τοῦ Βασ. Θεάτρου ὠραιότατη ἐσπερίς, ἣν ἐτίμησεν ἐκλεκτὸς κόσμος.

✱

Ὁ κ. Λογγοβάδ: καὶ ὁ κ. Σουλτσε, ἐκ τῶν ἱκανωτάτων καθηγητῶν τοῦ Ὁδείου, ὁ πρῶτος κλειδοκρυμλιστὴς μὲ θαυμασίον μηχανισμόν εἰς τὸ παίξιμόν τον καὶ ὁ ἄλλος ἀριστοτέχνης τετραχορδιστὴς, ἔδειξαν καὶ εἰς τὴν συναλίαν τὴν ὑπ' αὐτῶν δοθεῖσαν ἀφθονα χαρίσματα καλλιτεχνικῆς δεξιότητος. Ἡ α' σονάτα τοῦ Μπετόβεν ἐπαίχθη μὲ βαθὺ αἶσθημα, ὥς καὶ τὰ «Τρία τεμάχια» τοῦ Σούμαν μὲ τὴν μεγαλοκλήν των ἁρμονιῶν καὶ ἡ ἔξοχος εἰς ντὸ ἔλασσον σονάτα τοῦ Γκρήγκ, ἥτις ἐξετελέσθη θαυμασίως.

✱

Ἐστάλη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρὰ κυρίας διακεκριμένης, ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ.

Κύριε Διευθυντά,

Παραρρέθη εἰς τὴν ἐορτὴν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ «Ἀντικείνου τῶν Ἑλληνίδων» χάριν τῶν ξένων καὶ ὁμολογῶ ὅτι δὲν εὗρον καμμίαν δικαιολογίαν τῆς τοιαύτης ἐορτῆς ἐκτὸς τῆς κερδοσκοπικῆς. Ἡ θεατρικὴ ἐπίδειξις τῶν ἐθν. χορῶν, ἐκτελουμένων πλημμελῶς, μηχανικῶς καὶ ἄνευ χάριτος ἐνώπιον ξένων, οἱ ὅποιοι θὰ ἦλθον μὲ ἀνωτέραν ιδέαν περὶ τῆς ἐθνικῆς μας φιλοτιμίας καὶ ἀξιοπρεπείας, ἦτο ἐν πραγματικῶν εἰς ὃ δὲν ἔπρεπε τὸ Λύκειον νὰ ἐξολισθήσῃ. Τὰ ἔθνη δὲν θεατρίζονται διὰ νὰ καταστήσουν γνωστὰ τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς ὑπάρχουσας των.

Τὰ Μέγαρά εἶχον τοὺς χοροὺς των, οὔτινες συνέπεσαν μάλιστα μὲ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἠδύναντο ἐν τῷ θαυμασίῳ Ἑλληνικῷ ὑπαίθρῳ οἱ ξένοι νὰ τοὺς ἀπολαύσων. Ἀλλὰ μὲ εἰσοδὸν τοῖς μετρητοῖς καὶ μὲ

πλαστικάς εικόνας καὶ μὲ χοροὺς παρακεχαργμένους ἢ εὐρητὴν ἔλασε καὶ ἐθνικὴν σημασίαν καὶ δὲν μένει ἐξ αὐτῆς ἢ ἡ ἐκμετάλλεισις αὐτῶν διὰ σκοποὺς ἄλλους.

Ὡς πρὸς τὸ τεχνικὸν μέρος τῶν χορῶν, ἐπειδὴ κατὰ γομαι ἐκ μέρους ἐνθα οὗτοι γησιῶς καὶ ἐξαιρέτως χορεύονται, ὀφείλω νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐξ ἀγνοίας τῶν διδασκόντων παρουσιάσθη μία παρωδία χορῶν. Ὡς δὲ πολλὴ ὀρθῶς παρετήρησεν ἡ «*Ἀκρόπολις*», ὁ κλέφτικος δὲν ἔπρεπε νὰ χορευθῇ μὲ φέσι, ἀλλὰ μὲ μαῦρον μανδύλην, οὔτε φαντασμαγορικῶν ποικιλοχρόμων προβολῶν ἔπρεπε νὰ γίνεταί χορῶσι· οἱ ἀνδρικοὶ χοροὶ ἔπρεπε νὰ χορεύονται ἀπὸ ἀνδρῶν, ὁ δὲ μπάλος ποτὲ δὲν χορεύεται γυναικὰ μὲ γυναικὰ. Ἐχει δὲ ὁλόκληρον ἱστορίαν ὁ χορευόμενος αὐτὸς χορὸς τὸν ὁποῖον αἱ... Ἀύκωναι παρεγράψαν καὶ ἐσαχλοποίησαν.

Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου—διότι ἐγένετο καὶ αὕτη ἡ βεβήλωσις—ἐχορεύθη μὲ σκινδροσιότητα, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι μᾶλλον εὐθύμος, ἀφοῦ τὸ τραγοῦδι τοῦ χοροῦ εἶνε τραγοῦδι χαρῆς. Ἐκεῖνα δὲ τὰ φροντιστελλοφοροῦντα ἀγοράκια τί ἤθελαν ὀπισθὲν τῶν; Μόλις ἀνέβησαν εἰς τὸν βράχον αἱ Σουλιώτισσαι ἔχασαν τὰ βήματα τοῦ χοροῦ.

Εἰς τὸν κλέφτικον ἢ μουσικῇ ἔπρεπε νὰ παῖζῃ χοροῦ τετρα. Ὁ χορὸς αὐτὸς εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν λεβέντικος.

Ἡ τράτα... τραγέλαφος. Ἄλλον χρόνον εἶχεν ἡ μουσικὴ καὶ μὲ ἄλλον χρόνον ἐχόρευαν. Ἐπαίξεται πολὺ ἀργά. Ὁ Πεντοζαλὴς ἐχορεύθη ἡμιεπιτηγῶς. Ἐξηγοῦμαι. Ὅλοι ἐφοροῦσαν τὰς Κρητικὰς ἀμφίσεις, ἐχόρευαν καλὰ. Αἱ ἄλλαι ἐχόρευον Βουλγάρικο. Τί θὰ εἶπαν ἄρα γε οἱ ξένοι;

Εἰς τὸν λιγιστὸν (μπάλον) τὰ τέσσαρα πρῶτα ζεύγη ἐχόρευον καλὰ. Τὰ ἄλλα ἦσαν περιττά, διότι κατέστρεψαν τὴν ἐκ τῶν πρῶτων καλὴν ἐντύπωσιν.

Ὁ συρτός δὲν ἦτο Ἑλληνικὸς χορὸς. Ἦτο χορὸς μάλιν καφροδεῖον.

Ὡς πρὸς τὰ τραγοῦδια οὗς παραπέμπω εἰς τὴν... «*Περωνιῆς*». Ἀνακατωμένος ὁ ἐρχόμενος. Ἡ «*Μαρία ἡ Πενταγυῖτισσα*» ἦτο κακογραμμὴν ἀπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλον. Τὸ «*Τσοπανόπουλο*» ἐφάνη καλὰ. Ἡ «*Κατάρσα*» τοῦ Καλομοῖρου ἔχει τεχνικὴν μουσικὴν, ἀλλ' ἥκιστα Ἑλληνικὴν.

Ἡ μουσικὴ—ἡ μὲν πάντα τοῦ προεβολικοῦ—κατάλληλος δι' ἐμβατήρια καὶ διὰ τὸ ἔπαιθρον, ἦτο μία ἀνορθογραφία. Ὁ μαέστρος ἀκατάλληλος διὰ διευθύνων Ἑλλ. χορῶν. Δὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὰς χορευτρίδας, ἀλλ' ἐναντίας μερικαὶ ἐξ αὐτῶν αἰτνες ἐφάνοντο νὰ εἶχον διάθεσιν νὰ πετάσων, ἀλλὰ τὰς ἡμπόδιζεν ἡ μουσικὴ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς κινήσεως.

Ὁ ταξινομος, ὁ ἐντὸς τῆς σκηνῆς, ξένος πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν.

Εἰς τοὺς χοροὺς ἐν γένει παρετηρήθη ἡ κακὴ τοποθέτησις τῶν χορευτρίων. Ἡ ἀναλογία τοῦ ἀναστήματος δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει. Αἱ περισσότεραι δὲ ἐκράτουν πολὺ ὄχημα τὴν κεφαλὴν.

Εἶνε ἡ πέμπτη φορά καθ' ἣν μὲ τὰς ἰδίας σχεδὸν χορευτρίδας ἐμφανίζεται τὸ Λέκειον. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ βελτιοῦται, ἐνεφανίσθη πολὺ ὑποδέεστορον ἢ ἄλλοτε. Καὶ ἡ μουσικὴ, ἡ αὐτή. Δὲν ὑπάρχον ἄλλα τεμάχια διὰ νὰ τὴν ἀλλάξω; Εἰς ὅλα αὐτὰ προσθέσατε καί... ἐξ δραχμῶν παρακαλῶ, τὸ κῆσιμα.

Τὸ «*Κρυφὸ σχολεῖο*» τὸ ὁποῖον ὅπως μανθάνω ἀντεγράφη ἀπὸ τὴν ὥραν φωτοτυπίαν ἣν ἐχορήγησεν ἡ «*Πανακοθήκη*», ἦτο πολὺ καλὴ ἀναπαράστασις, καταλληλότερα ὅμως διὰ σχολικὴν ἐορτήν.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως—διότι ἀπὸ τινος σκιαί φαντασματικῶν καταδιώκων τὰς κυρίας τοῦ Ἀνκεῖον τῶν Ἑλληνίδων—δηλῶ ὅτι εἰμαι μέλος τοῦ εἰρημένου Ἀνκεῖον—πληρώονουσα φεῦ! ἀνελλιπῶς—καὶ ὅ,τι γράφω τὸ γράφω μετ' εὐκρινούς λύπης. Ἐπανῶ τὴν πρόθεσιν τῶν κυριῶν νὰ ἔχον ἐν ἐντευκτήριον νὰ παίρνουν τὸ τοῦ τῶν καὶ νὰ συνδιαλέγονται, ἐπανῶ τῶν κυριῶν τῶν ἐπὶ πλῶν καὶ ἐνθουσιάζομαι μὲ τὸ θέαμα τῶν μα-

θητριῶν τοῦ Ἀνκεῖον, ὡς εἰθαίμασαν ὅσοι παρενέβησαν εἰς τὸ Στάδιον—διεστιγῶς δὲν τὰς εἶδον—μοῦ ἀρέσουν αἱ διαλέξεις τῆς κ. Κατοῦρα, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς καὶ τὰ ἄσματα ὡς μὴ τὰ θίγωμεν ἡμεῖς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ περιουσιολογίας καὶ ἐκκαθαρίσεως, ὅτε τὸν λόγον ἔχον οἱ εἰδηκοὶ ἐπιστήμονες, ὁρχαιολόγοι, μουσικοὶ καὶ λαογράφοι

Μετὰ τμῆς

Ἀτθίς

Ἀφίκετο ἐκ Μονάχου ἡ διπλωματοῦχος κλειδοκνυβαλιστρία δεσποινὶς Πανῶ, ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δεσποινὶς Πανῶ προηγάγετο τὴν ἐξαιρετικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν Γερμανίᾳ.

Εἰς τὸ Ζάππειον διοργανώθη Καλλ. Ἐκθέσις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν. Ἔργα ἀπεστάλησαν ὑπὲρ τὰ 190.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Θωμοπούλου, Φωκᾶ, Λύτρα καὶ Ζεργώλη, τῶν κ. κ. Γερανιώτου, Ζάχου καὶ Ὁθωνάου ἀποχωρησάντων.

Ἐδίκην κρίσιν περὶ τῆς Ἐκθέσεως θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Τὸ «*Θηριακὸν πατιοντί*» ζηλώσαν τοῦ «*Τζιωτικὸν Ραβαῖοιου*» τὰς εἰσπράξεις, ἐξέπνευσεν ἐνωρίτητα ἐξ ἀναιμίας.

Ὁ ἔξοχος κλειδοκνυβαλιστὴς Σβρίσκιν ἔδωσε δι' οὐρανίας εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον Ἀθηνῶν. Ἐπαίξε Μπετόβεν, Σοῦμπερτ, Γκερῆ, Σοπέν.

—Ἀπῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Γάλλος καλλιτέχνης Λεμπαρζὺ. Ἐφάνη πολὺ ὑποδέεστορος τῆς φήμης του. Δὲν ἔχει πλεον κομψότητα, οὔτε λεπτότητα, ἀλλ' ὑπερβολικώτατος εἰς φωνὴν καὶ κινήσεις. Ἐπαίξε τὸ «*Σὺν πεθάνω*».

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς οὐντάξεως τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἐξέδωκε τὴν πρώτην ἀνακοίνωσιν αὐτῆς περὶ τῆς μεθόδου, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν λέξεων, αἰτνες θ' ἀποτελέσουν τὸ μνημειώδες λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Εἰς τὸν κομψότατον τόμον τῆς πρώτης ἀνακοινώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη ἀπενθύνει καὶ θερμὴν παράκλησιν πρὸς πάντας τοὺς Ἑλλήνας λογίους καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς Ἑλλήνας, ὅπως τῆς ἀποστείλουν ὅλας τὰς γνωστὰς εἰς αὐτοὺς λέξεις, καθὼς καὶ τὰ ὑποκοριστικά ἢ μεγεθυντικά τῶν.

Ἐπίσης παρακαλεῖ ὅπως καὶ λέξεις, γραφομένη εἰς ἰδιαιτέρον δελτίον, γράφεται ἀκριβῶς ὅπως λαλεῖται, καθόσον «ὥρατον εἶνε τὸ ἀληθὲς λαλούμενον». Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες θὰ σπεύσουν νὰ σὺνδράνουν τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ γιγάντιον ἔργον τῆς.

Ἐν τινι αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξετέθησαν ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν ἀγιογραφικαὶ συλλογαὶ Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἐξετέθη ὁλόκληρος ἡ πολυτιμὸς ἀγιογραφικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ἀλ. Κολυβά καὶ μία μικροτέρα τοῦ κ. Χ. Δρακοπούλου.

Ἐν τμῆμα τῆς ἐκθέσεως ἀποτελοῦν τὰ ἔργα τῶν Ζακυνθίων ἀγιογράφων Κοντοῦζη 1746—1819 καὶ Κωντοῦνη 1768—1836.

Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἑξα μῆνα.

Μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπισημότητος ἐωρτάσθη ἡ 75τηρὶς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου, ἥτις ἔλαβε πανηγυρικώτερον χαρακτήρα ὡς ἐκ τῆς ταυτοχρόνου συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν.

Διακεκριμένοι σοφοὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου σπένδοντες ὡς φέρον τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀδελφότητος τῶν Πανεπιστημίων τῶν καὶ σωματείων.

Ἡ ἑναρξίς ἐγένετο παρὸς αὐτὸν ὁλοκλήρου τῆς Β. Οἰκογενείας, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Ὑπουργῶν, πρεσβυτέρων, τῶν ξένων καὶ τῶν ἀρχῶν.

Ὁ Διάδοχος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ὁ Πρύτανης τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἐχαιρέτησαν τοὺς ξένους, οἵτινες διὰ τῶν ὁρισθέντων ὁρηθῶν ἀντεχαιρέτησαν δι' ὠραιοτάτων ὁμιλιῶν. Ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ κ. Κολιγιὸν καθηγητὴς ἐν τῇ Σορβὼνῃ, ὁ κ. Δελμπὺν καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἰένῃ Πανεπιστημίου, οὗτος ἡ ὁμιλία ἦτο φιλέλληνο-κοιότης καὶ ὁ κ. Μαχάφν, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δουβλίνου. Εἰς τὸ Ζάππειον οἱ φοιτηταὶ ἐδεξιώθησαν τοὺς ξένους· ἔφαιλον τὸν διεθνή Λατινικὸν ὕμνον καὶ ἐχόρευσαν Ἑλλ. χορούς. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθυσαν τοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς δεξίωσις. Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλησε μετὰ τῶν πλείστων ἀντιπροσώπων.

Εἰθ τὴν μεγάλην αἴθυσαν τὴν ἐπομένην ἐγένοντο αἱ προσφωνήσεις τῶν ἀντιπροσώπων, οἵτινες καὶ κατέθεσαν συγχαρητήρια ἐπὶ περιγραφῇ γράμματα.

Ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κ. Εὐγενίδης ὥρισε ἑπαθλὸν 6,000 διὰ τὴν συγγραφὴν ἱστορίας τῆς Αἰῶν, Ραιδετοῦ καὶ Ἀδριανουπόλεως, ἡ δὲ κ. Σηλήμαν 3,000 διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Μικηναϊκῶν ἀνασκαφῶν.

Εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου ἐγένοντο θερμότητες δεξιώσεις ἐπὶ τοῦ κ. Δάμπρου καὶ ἐπὶ τῶν ξένων Ἀρχ. Σχολῶν.

Ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσίνα ἐγένετο, ἐπιτυχῆς δὲ λαμπαδηφορία ὑπερχύλων φοιτητῶν ἔκλεισε τὰς ἀλησμόνητους ἡμέρας.

Ἐν τῷ Β. Θεάτρῳ ἐδόθη ὁ «Οἰδίπους Τύραννος» κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Βιάζου. Οἱ ἠθοποιοὶ Φύρσι, Ταβουλάρης, καὶ Δελενάρδος ἔπαιξαν πολὺ καλὰ. Ἡ ὑπόκρισις ἐγένετο κατὰ τὴν μονοκίην τοῦ Μαιμρέ.

Μετὰ τὸν «Οἰδίποδα» ἐγένετο μία θανατοῖς ἀναπαράστασις διὰ πλαστοκῆς εἰκότος τοῦ Ἐορχθελίου μὴ ζώσας Καρσιτίδας τὰς δεσποινίδας Λάμπρου, Ἀντωνιοπούλου, Λεβίδου, Ἀνκουρέζου, Ναοῦμ.

Ἡ ἀναπαράστασις κατόπιν οἰνωδενῆ καὶ ἐπὶ νεωτέρων Ἑλληνίδων, ἐνδεδυμένων μὲ τὸ ἐγχώριον ἔνδυμα.

Κατὰ τὸ συνέλθον ἐν Ἀθήναις Συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν ἐγένοντο πλείστης ἐνδιαφέροντος ἀνακοινώσεις. Πλήρη ἀναγραφὴν αὐτῶν θὰ δώσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος τῆς «Πανακρότης».

Ἀπέθανεν ἐν Βολωνίᾳ ὁ μέγας τῆς Ἰταλίας ποιητὴς Τζιόβαν Πάσκολι. Εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος θὰ παρασχωμεν χαρακτηριστὸν τοῦ ἐκλιπόντος ποιητοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βόλου τοῦ ἐφόρου τῶν Θεσπυρικῶν ἀρχαιοτήτων εὐρέθη ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐκτελούμεναις ἀνασκαφαῖς πύργος μεγίστος, ἔχων ἀναθηματικὰ ἀνάγλυφα καὶ ἄλλα πλείστα ἀρχαία. Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Παγασῶν θὰ διαρκέσωσι πλέον τῶν τριῶν μηνῶν. Ὁ ἐφόρος τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκόμισεν ἐκ Παγασῶν εἰς Βόλον πέντε μεγάλας στήλας ζωγραφικὰς ὧν διατηροῦνται καλῶς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐναπέθεσεν εἰς τὸ Μουσεῖον, ὁ γὰρ τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν ἐπαρκεῖ πλέον διὰ τὰ νέα εὐρήματα. Μία τῶν στήλων τούτων φέρει τὴν ἐπιγραφὴν:

ΜΑΧΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ

Ἡ ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἐψήφισε

χρηματικὸν ποσὸν διὰ παλαιοντολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐνεργηθήσοντας, τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παλαιοντολογίας κ. Ἀβελ, εἰς Πικέρμι. Τὰ τυχρὸν εὐρήματα θὰ μείνωσιν εἰς Ἑλλάδα ἐκτὸς τῶν διπλῶν τοιούτων, τὰ ὅποια νὰ παραλάβωσιν οἱ ἀνασκαφεῖς μεθ' ἑαυτῶν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Βιέννης.

Ὁ Δῆμος Γόννων ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν Μουσείου πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἀρχαιοτήτων, αἱ ὅποιαι φυλάσσονται πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Δῆμος ἐψήφισε ὁ γιλιὰς δαρχμῶν.

Εἰς τὸ χωρίον Ἀσλανάρ τῆς Καρδίτης εὐρέθη μέγα ἀνάγλυφον, εἰς οὗ τὸ χωρίον Χόρτον ἐπίνειον τῆς Ἀργαλαστῆς εἰς τὸ μέρος ἀκριβῶς ἐνθα ἔκειντο τὰ ἀρχαία Σπαλαθρα, εὐρέθη παρὰ χωρικοῦ μαρμαρίνη πλάξ πλάτους μὲν 0,25 μ., μήκους δὲ 0,30.

Ἡ πλάξ ἀπεικονίζει γυναικίαν μορφήν μέχρι τῶν λαγύρων, κεκαλυμμένην ὑπὸ γιγάνος καὶ πέπλου. Ὁ κ. ἐφόρος ὑποθέτει ὅτι πρόκειται περὶ ἐπιτομῆς.

Ὁ κ. Ἐφόρος συνιστᾷ τὴν μεταφορὰν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ ἀγάλματος τούτου, ὡς καὶ ἐτέρου ἀγάλματος γυναικὸς φυσικοῦ μεγέθους, φειρομένου πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Ἀργαλαστῆς.

Ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ τῆς ἐνταῦθα Αὐστριακῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ὁμίλησαν ἡ κ. Ἀδα φὸν Νεσλίτσκα. Ἡ νεαρά κόρη ἀνέλυσε τὴν ἀρχαίαν γυναικίαν περιβολὴν μετ' ἐντριβείας, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν συνέβαλλον ὀλιγωτέρας τῶν γνώσεων τῆς διδάκτορος ἡ καλαισθησία τῆς Βιενναίας. Τομή, πτυχή, σχισμὴ, βαφή, στροφή πάντα ἐξητάσθησαν καὶ ἐξηλέγηθησαν ἐν ὀρθῇ αἰσθητικῇ. Ἐκ τῆς αὐστηρᾶς δὲ ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς τοῦ νεκροῦ ἀντικειμένου οἱ μετάξινοι νοτισματικαὶ φθόγγοι συνύφαινον καὶ συνέκραπτον τὴν ἰδεώδη ἐσθήτα.

Μετ' αὐτὴν τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Ροδ. Ἐμπερντέυ ἀρχαῖος ἐταῖρος ὁμιλήσας περὶ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τοὺς προπερσικοὺς χρόνους, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπὶ θρασυμάτων καὶ ἀνωμαλιῶν τοῦ ἱεροῦ βράχου μετ' εὐστόχου νοήσεως ἀνέκτισε τὸ ἐπὶ Ἡροδότου Ἐρεχθεῖον.

Ὁ κ. Δαῖρφφελδ ἤρξατο νέων προπαρασκευαστικῶν ἀνασκαφῶν ἐν Κερκύρᾳ, ἃς παρακολουθεῖ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Ὁ κ. Δαῖρφφελδ ἔκαμε ἐν τῷ Μουσείῳ διαλέξιν περὶ τῶν ἀνευρεθεισῶν μέχρι τοῦδε ἐν Κερκύρᾳ ἀρχαιοτήτων.

Εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ὁμίλησαν ὁ κ. Γ. Κάρρο περὶ ὑψαυροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Περνιέ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὴν Γόρτυνα τῆς Κρήτης, ὡς καὶ περὶ τοῦ κυκλικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἀγορᾶς.

Ὁ ἐφόρος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Βερσάκης περισυνέλεξεν ἐν Νεαπόλει Βοιωτὰ πολλὰ ἀγάλματα γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ἄλλα ὑπερφυοῦς μεγέθους καὶ ἄλλα μικρότερα ἐπιτύμβια, ἀνάγλυφα, πολλὰς ἐπιγραφὰς καὶ διάφορα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τῶν πρώτων αὐτοκρατορικῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων. Τὰ περισυλλεγέντα ταῦτα ἀρχαῖα θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς μικρὸν οἶκημα, ὅπου θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μουσεῖον τῆς σχηματικῆς συλλογῆς.